

[Arbejdsministeren]

være knyttet til at betjene disse instrumenter. Det er da også baggrunden for, at vi har udformet disse regler. I praksis prøver vi imidlertid at administrere dem meget smidigt, og jeg kan kun gentage over for hr. Askjær Jørgensen, at der ikke er tale om, at der skal gennemføres en langvarig obligatorisk uddannelse for alle landmænd, der har et løfteaggregat siddende bag på deres traktor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Voigt (FP).

»Vil ministeren drage omsorg for, at den transistorradioforfølgelse, der finder sted fra Danmarks Radios pejlefolks side, omgående bringes til ophør, samt bekræfte, at det er hamrende hysterisk, at en gartner ikke må medtage en transistorradio til sin frugtplantage, hvis han ikke har betalt særskilt licens for den?«

(Spm. nr. 92).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af dagspressen den 14. oktober 1978, at Danmarks Radios pejlefolk er gået totalt amok i jagten på borgerne – de borgere, der er tvangsindlagt til at lytte til Danmarks socialistiske radio for at få lidt musik og nyheder i dagligdagen. Et besøg i Odense har bevirket, at alle, der benytter radio i private virksomheder, såsom pølsevogne, arbejdsskuvogne, erhvervsvogne, gartnieri og på traktoren, mens roerne trækkes op, skal betale særskilt licens for deres transistorradio, som i forvejen er dækket af husstandslicensen.

Kontorchef P. G. Hansen, Danmarks Radios licenskontor, har over for Fyns Tidende bekræftet, at sådan er reglerne, og at de naturligvis skal overholdes. Han tilføjer:

»Jeg må ærligt erkende, at bestemmelserne er spidsfindige.« Det fremgår samtidig af Fyns Tidende, at bestemmelserne er af en sådan art, at licenskontorets pejlefolk kun undtagelsesvis jagter overtræderne.

Dette forrykte galimatias må efter min opfattelse omgående bringes til ophør af den ansvarlige minister, så man har en ensartet licens, uanset om man i sit hjem har én eller ti radioer.

Formanden:

Det er i dag arbejdsministeren, der fungerer som minister for kulturelle anliggender.

Voigt (FP):

Den fungerende kulturminister, arbejdsministeren, er sikkert bekendt med baggrunden for det her stillede spørgsmål, og jeg skal derfor stille et par tillægsspørgsmål i forbindelse med bekendtgørelse om radio- og fjernsynsafgift af 20. marts 1975.

Af § 2, stk. 1, fremgår det klart, af hvem og hvornår der skal betales licens. Går vi videre til stk. 2, bliver det hele straks mere utydeligt og uklart. F. eks. fremgår det af nr. 1 til stk. 2 i § 2, at hvis en husassistent benytter en modtager, der er opstillet inden for en licenshavers bolig, skal der betales selvstændig afgift. Skal det forstås således, at en familie, som antager en ung pige, som tager titel af husassistent, på denne baggrund er omfattet af reglen i nr. 1 under stk. 2 til § 2?

Af nr. 2 til stk. 2 under § 2 fremgår det, at modtagere, der er opstillet i virksomheder samt i institutioner el. lign. betales der afgift af, hvis de ikke er omfattet af stk. 4 til § 2. Jeg fortolker denne formulering således, at der her tænkes på modtagere, som er fast opstillet og tilsluttet lysnettet. Hvis ministeren ikke er enig i denne fortolkning, skal jeg anmode ham om at lade foretage en undersøgelse af offentlige kontorer, herunder folketingsmedlemmernes kontorer her i huset, således at det kan konstateres, hvor mange der overtræder reglerne i nr. 2 til stk. 2 under § 2.

Selv om man måske ikke kan sige, at folketinget er en virksomhed, kommer det i hvert fald under alle omstændigheder ind under begrebet institutioner el. lign.

I nr. 3 til stk. 2 under § 2 omtales modtagere i befordringsmidler, der er indregistreret til erhvervsmæssig benyttelse. I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, om det i denne kategori af køretøjer er tilladt at medtage en transistorradio, uden at der betales selvstændig afgift.

Jeg vil også gerne have ministerens vurdering af stk. 4 til § 2, som omhandler modtagere, der benyttes på forskellige institutioner, f. eks. alderdomshjem el. lign. Her står der sidst i stykket i parantes »med undtagelse af modtagere, der ejes eller benyttes af persona-